
DUHOVNOST SVETOG VINKA**Mistični zanosi i viđenja?**

Ako ste kod sv. Vinka očekivali takvo što uvelike ste se prevarili. Zapravo, na neki način, Vinko je doživljavao zanose, ali ne u stilu "lebdenja u zraku", on je ostajao čvrsto na zemlji, i to, rekli bismo, "s obje noge". Zanos koji je on doživljavao u molitvi tjerao ga je da ide u akciju. On nije mogao ostati u vlastitom užitku kojeg je osjećao moleći jer je u molitvi tako snažno razmatrao o Kristu koji djeluje među siromašnim narodom, o Kristu koji liječi, poučava. Sve to tjeralo ga je da i sam djeluje onako kako bi i Krist djelovao da je vidio onoliko siromaha u Parizu i okolici kao što ih je vidio Vinko.

On duboko u sebi proživljava snagu Kristovih riječi: "Što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni ste učinili." Zato odlazi među siromahe i u njima gleda, očima vjere, samoga Krista. Taj doživljaj Krista u svakom siromahu toliko je snažan da govori svojim sestrama: "Siromasi su vaši gospodari."

Vinko je toliko razmatrao o Kristovu siromaštvu da je i sam želio biti siromašan. U tome poučava i svoje sestre: "Budući da je Krist bio siromašan, treba ga u tome nasljedovati... Predajte se Bogu da biste živjele kako je živio i vaš Zaručnik te bile u položaju u kojem je i on htio biti na zemlji... A pošto ste to učinile budite zadovoljne što posjedujete samo njega. Što još čovjek može učiniti kad posjeduje najveće dobro i izvorište svih dobara? Nesretan je kome Bog nije dostatan. A još su nesretniji oni koji vole stvorenja ili što drugo negoli Stvoritelja!"

Isusovo djelovanje na zemlji je Vinku nadahnuće za sva njegova djelovanja. On želi Krista u svemu nasljedovati. Zadivljen je njegovom poniznošću te i sam želi biti ponizan. Kad pred sestrama glasno razmišlja o poniznom Kristu, on kaže: "Poniznost je dovela Sina Božjega na zemlju, poniznost će ga dovesti i u naše duše. Zato budimo ponizni." Sam nikada nije isticao da je učinio nešto veliko, niti je to dopuštao drugima. U svojoj molitvi za sestre Vinko naglašava upravo potrebu za poniznošću: "Moj Bože, budi blagoslovljen za milosti što si ih udijelio članovima ove zajednice. Dijeli ih i nadalje, molimo te, Gospodine, i ne dopusti da ih zloupotrebjavamo i njima sami sebe slavimo. Neka je u svemu hvaljen Bog."

Siromašni i ponizni Krist ponajviše zadivljuje Vinka u svojoj poslušnosti: "Najblistavija krepost Sina Božjega je poslušnost." Poslušni Krist treba biti nadahnuće za sva naša djelovanja: "Pošalju li vas i na kraj svijeta, poslušajte... jer živeći poslušno, živjet ćete duhom našega Gospodina... Kad budete slušale, vi ćete vazda ispunjavati volju Božju. Kad se duša posve preda Bogu, kad mu dade svoju volju, svoje želje i svoja djela, onda zaslužuje i da se Bog njoj posve daruje."

Svaka Vinkova misao, svaki vapaj koji je uputio sestrama da mu pomognu u djelima milosrđa, proizlazio je iz njegove duboke kontemplacije. On je u svakom svom djelu ljubavi, zapravo, molio. Čak se nije sustezao reći da sestra može "ostaviti Boga radi Boga". Tako on izjednačuje djela milosrđa s molitvom, pa ako sestra treba u vrijeme molitve dati lijek siromahu, to je isto kao da je bila na zajedničkoj molitvi jer služi samome Kristu.

Ipak, u svemu tome ne smijemo zaboraviti razmatranje i propuštati ga jer "ono je neophodno potrebno onima koji rade oko spasenja blišnjega. Njime raspirujemo želju za napretkom u pobožnosti i žar ljubavi Božje u sebi i u drugima."

Na kraju možemo reći da je sveti Vinko bio čovjek akcije koja je proizlazila iz njegove duboke kontemplacije. On je evanđelje shvaćao doslovno i radikalno i zbog toga drugačije nije ni mogao djelovati. Nama ostaje da ga, što je moguće više, u tome nasljedujemo.

s. Dominika Vrdoljak

